

обръженъ инспекторъ, но прѣди да приеме новата си длъжностъ, билъ арестованъ и интерниранъ отъ Шуменъ за Сливенъ, а отъ тамъ пакъ за Шуменъ и Чирпанъ, и най-послѣ екстерниранъ задъ граница. Слѣдъ четири-мѣсечно емигрантство, Заимовъ се завърнѣлъ въ Пловдивъ, гдѣто въ затвора е написалъ III книжка отъ *Миналото* (гледай прѣдисловието на тая книга), а прѣзъ Декемврий освободенъ отъ ареста. Заимовъ е написалъ: *Ботаника* (органогрѣфия и морфология на растенията), Руссе, 1883 година; *Словесностъ*, Руссе, 1883 година; *Грамматика* за III отдѣление, Варна, 1883 година; *Миналото* (излѣзли до сега петъ книги); *Критика* на книгата *Опитъ за биография на Хр. Ботйовъ* (отъ З. Стояновъ), помѣстена въ I кн. на Министерскій Сборникъ; *Критика* на учебникътъ *Въспитание* (отъ С. Басаричекъ), помѣстена въ III кн. на сѣщій Сборникъ. Освѣтъ това Заимовъ е писвалъ въ „Право“ (гледай 1869 год.), „Напрѣдъкъ“ (гледай 1874 год.) подъ псевдонимъ „пѣтникъ“, въ *Знаше* (гледай 1875 год.) разни по науката и искуствата, въ „Знаме“ (гледай 1874 год.) въ отдѣла „Новини изъ България“ и въ „Рускій Куррьеръ“ (издаванъ въ Москва прѣзъ 1880-81 год.) въ отдѣлтъ „Писма изъ Болгаріи“. По настоящемъ Заимовъ живѣе въ Кюстендилъ, заема длъжността I степененъ учителъ при Държавното педагогическо училище и приготвява останжилтъ 8 книжки отъ *Миналото*.

Неможахъ да видѣмъ нито единъ брой отъ в. „*Михалъ*“, но отъ съборанитѣ ми свѣденія излиза, че той е ималъ за главна цѣль да бичува турския режимъ, раскошътъ на Султанския харемъ „и онзи видъ *глуци неразбрани*, които подлостъта считали за слава, а дѣлата на сѣщинската слава считали за позоръ“. Тукъ намирамъ за нужно да разкажъ слѣдующата история на в. „*Михалъ*“: Слѣдъ нѣкаквитѣ недоразумѣния, които сж се появили тогава между Любена Каравеловъ и Христа Ботйовъ, станѣло е расцѣпление между хората, които сж съставлявали Централния Революционенъ Комитетъ въ Букурещъ. При това расцѣпление испървомъ Заимовъ земалъ страната на Каравеловъ, но отпослѣ се присѣдинилъ къмъ Ботйовъ. Като напустнѣлъ вслѣдствие на това печатницата на Каравеловъ, Заимовъ, по съвѣтитѣ на Ботевъ, заминѣлъ за въ Браила и тамъ подкачилъ редактираніето на хюмористическия вѣстникъ